

Verdomme Kees, al weer een jaar vandaag
Dat jij begraven bent
Gek toch hoe vlug dat went
Want God je weet, ik mocht je erg graag
Ik wist wat ik aan je had
Nou ja, hoe noem je dat
Behalve dus, dat ik je een beetje mis
Nou ja, op mijn manier
Is alles eender hier
Denk niet Kees, dat er veel veranderd is
Hoogstens een kleinigheid
In nauwelijks n jaar tijd
Er is nog altijd ster-reclame
En bij de politieke namen
Is er 1 nieuwe: Drees
En er zijn intercity treinen
En jij hebt andere gordijnen
Gekregen, naar ik vrees, Kees
Verdomme Kees, een jaar is toch wel lang
Als je elkaar niet ziet
Ik weet het eigenlijk niet
Het gaat allemaal toch doodgewoon zijn gang
En het draait, bedenk ik nou
Hier ook wel zonder jou
Carmiggelt schrijft nog steeds in het Parool
En de Apollo's gaan
Nog altijd naar de maan
Nou ja, je dochtertje gaat nu naar school
En volgend jaar je zoon
Nou och, dat is heel gewoon
En toch als ik mij zo hoor praten
Vallen er opeens hiaten
Tussen mijn cliché's
Want dat jouw rozen niet meer bloeien
Omdat ze niet voldoende sproeien
Dat zeg iets, naar ik vrees, Kees
Verdomme Kees, ik weet het nou niet meer
Denk steeds aan wat je zei
Het gaat allemaal voorbij
En dat de tijd van leven telkens weer
Gewoon opnieuw begon
Niks nieuws onder de zon
Maar dat is niet waar, want jij was enkel jij
Jij hebt hier rondgedwaald
En dat wordt nooit herhaald
Als ik jouw huis zie, dan hoor jij daarbij
En naast een kinderfiets
Mis ik toch ook wel iets
Maar verder valt er niets te melden
Er drijft nog olie op de Schelde
Er zijn nog steeds café's
En verder hoorde ik zoeven
Hiernaast het lied: Lang zal ze leven
Geweldig, naar ik vrees, Kees